

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 20 december 2001, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die werd ingediend door een Franstalige inwonster van Voeren, mevrouw [...], die van de Dienst Kijk- en Luistergeld andermaal een Nederlandstalig heffingsbiljet heeft ontvangen.

*
* *

Mevrouw [...] had reeds gelijkaardige klachten ingediend betreffende de heffingsbiljetten voor het kijk- en luistergeld van 1998 en 1999, waarover de VCT zich had uitgesproken in haar adviezen 30.074/30.075 en volgende van 14 januari 1999 en 31.261/31.263 van 9 december 1999.

De VCT had daarbij geoordeeld dat een heffingsbiljet een betrekking tussen een openbare dienst en een particulier is, en dat, met toepassing van artikel 12, 3^e lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Ingevolge de voornoemde adviezen van de VCT, was de taalaanhorigheid van de klaagster de Dienst Kijk- en Luistergeld met zekerheid bekend.

Derhalve had het heffingsbiljet betreffende het kijk- en luistergeld voor 2001 haar in het Frans moeten zijn toegestuurd.

De VCT bevestigt bijgevolg haar vorige adviezen en acht, bij eenparigheid min één tegenstem van de Nederlandse afdeling, de huidige klacht ontvankelijk en gegrond.

Zij stipt aan dat het heffingsbiljet dat in het Frans door de Dienst Kijk- en Luistergeld zal worden opgestuurd, als een origineel exemplaar zal moeten worden beschouwd.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klaagster.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS